STAATSCOURANT
Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.
Nr. 39122
10 november 2026

Uitspraak Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg

Nr. C2026/3168.3185

Beslissing in de zaak onder nummer C2026/3168:
G., arts, destijds werkzaam in E.,
appellant, verweerder in eerste aanleg,
hierna: de arts,
gemachtigde: mr. M.W. Kok, werkzaam te Tegelen,

tegen

A. en B., verweersters in beroep, nabestaanden van C.,
(klager in eerste aanleg en verweerder in beroep),
hierna: appellanten,
gemachtigden: mr. H.L. Hendriks en mr. H.J. Oosterhagen, beiden werkzaam te Bodegraven,

en in de zaak onder nummer C2026/3185 van:
A. en B., appellanten in beroep, nabestaanden van C.,
(klager in eerste aanleg en appellant in beroep),
hierna: appellanten,
gemachtigden: mr. H.L. Hendriks en mr. H.J. Oosterhagen, beiden werkzaam te Bodegraven,

tegen

G., arts,
destijds werkzaam in E.,
verweerder in beide instanties,
hierna: de arts,
gemachtigde: mr. M.W. Kok, werkzaam te Tegelen.

1. Kern van de zaak

1.1 Appellanten zijn de moeder en de zus van F.. F. verbleef (met een korte onderbreking in een verslavingskliniek) vanaf 16 oktober 2020 in een penitentiaire inrichting (hierna PI). Zij is in de ochtend van 24 maart 2022 levenloos aangetroffen in haar cel. Na een reanimatiepoging werd vastgesteld dat zij was overleden. De arts verrichtte de lijkschouw. Appellanten verwijten de arts in de kern dat hij niet bevoegd was om de schouw te verrichten. Verder verwijten zij de arts dat sprake is van onverklaarbare onzorgvuldigheid in het schouwverslag.
1.2 Het Regionaal Tuchtcollege te 's-Hertogenbosch heeft de klacht deels gegrond verklaard, bepaald dat geen maatregel wordt opgelegd en de klacht voor het overige ongegrond verklaard. Het Centraal Tuchtcollege komt tot het oordeel dat de klacht geheel gegrond is en legt de arts de maatregel van doorhaling van de inschrijving in het BIG-register op.

2. Verloop van de procedure

2.1 C. (de vader van F.) en de arts hebben beiden beroep ingesteld tegen de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege te 's-Hertogenbosch van 14 januari 2026 met nummer H2025/8042 (ECLI:NL:TGZRSHE:2026:10). Na het overlijden van de vader van F. hebben appellanten het beroep voortgezet.
2.2 Het Centraal Tuchtcollege heeft kennisgenomen van het in eerste aanleg samengestelde procesdossier, de beide beroepschriften, het aanvullend beroepschrift van appellanten, het verweerschrift van de arts, aanvullende stukken van de arts en aanvullende stukken van appellanten. Verder heeft dit college kennisgenomen van drie processen-verbaal van bevindingen, ontvangen van het openbaar ministerie, en van het dossier in de strafzaak die tegen de arts aanhangig is, ontvangen van de arts zelf.
2.3 De beide beroepen zijn op de zitting van 23 september 2026 gelijktijdig behandeld. De arts was daarbij aanwezig en werd bijgestaan door zijn gemachtigde mr. M.W. Kok. Appellanten waren niet aanwezig. Zij werden op de zitting vertegenwoordigd door hun gemachtigden mr. H.L. Hendriks en mr. H.J. Oosterhagen. Op de zitting zijn de standpunten van partijen nader toegelicht en heeft de arts vragen van het college beantwoord. De spreekaantekeningen van de gemachtigden van partijen zijn aan het dossier toegevoegd.

3. Feiten

3.1 Het Centraal Tuchtcollege gaat uit van de volgende feiten.

3.2 F. werd in de vroege ochtend van 24 maart 2022 levenloos aangetroffen in haar cel. Een reanimatiepoging mocht niet meer baten. Op dat moment was geen van de vaste inrichtingsartsen aanwezig. Daarop is door de instelling contact gezocht met een arts voor Avond, Nacht en Weekendzorg (hierna: ANW-arts). De ANW-arts noteerde om 7.40 uur in het dossier (alle citaten voor zover van belang en ongecorrigeerd weergegeven): *"niet natuurlijk overlijden niet uit te sluiten gezien veelheid aan (genees-) middelen in cel en bekend middelen (drugs) gebruik in verleden. (...) forensisch arts georganiseerd die afgelopen 2 jaren NIET bij medische behandeling van overledene betrokken is geweest. Begeleiding en informeren FA alsook FO en OvJ"*

3.3 De ANW-arts schakelde de arts in voor het verrichten van de lijkschouw van F. De ANW-arts was bij de schouw aanwezig.

3.4 In het schouwverslag staat bij 'Omstandigheden' vermeld: *"Zij was niet wekbaar en hebben haar op de gang getrokken om haar te reanimeren. Toegesnelde hulpdiensten konden niets voor haar betekenen na een korte reanimatiepoging."*
Ook staat hierin – onder meer – genoteerd:

" Borst	*Status na reanimatie (...)*
Lijkvlekken	*Wegdrukbaar*
Lijkstijfheid	*Afwezig*
Lichaamstemperatuur	*318,0 °C Tijdstip meting 11:30*
Omgevingstemp.	*°C Tijdstip meting*
(...)	
Overlijdensdatum	*24-03-2022 06:00 Waarschijnlijk*
Schatting hoe lang dood	*3 uren*
Laatst levend contact	*23-03-2022*
(...)	
Toelichting bemonstering	*(...) Infuus die door ambulance personeel was aangebracht"*

3.5 De arts is sinds 2000 als zodanig werkzaam. Hij ondertekende het schouwverslag met de functievermelding "Forensisch arts i.o." gevolgd door: "onder supervisie van [naam ANW-arts] forensisch arts".

3.6 Appellanten hebben met het oog op een mogelijke civiele aansprakelijkheidsprocedure tegen de Staat de rechtbank 's-Gravenhage verzocht om een voorlopig deskundigenbericht te bevelen. In dat kader heeft een externe deskundige (hierna: de deskundige) van de rechtbank de opdracht gekregen om onderzoek te doen naar het overlijden van F. De deskundige bracht in april 2024 zijn deskundigenbericht (hierna ook: het rapport) uit. In dit rapport beantwoordde de deskundige een aantal vragen van de rechtbank, waaronder ook vraag 8a: 'Heeft u nog overige opmerkingen op uw vakgebied, die van belang kunnen zijn bij de beoordeling van deze zaak? Zo ja, welke?' De deskundige noteerde als antwoord: *"(...) Tenslotte, uiteindelijk heb ik (...) het Schouwverslag in mijn bezit gekregen. Het schouwverslag voldoet niet aan de "Checklist-Lijkschouw-verkort (of Checklist-lijkschouw-uitgebreid) van het Forensisch Medisch Genootschap – (...) Het schouwverslag heb ik (...) kunnen bespreken met de forensisch arts die het heeft ondertekend, collega [naam ANW-arts]. Naast het feit dat het bijzonder is dat de forensisch arts eveneens als arts betrokken was bij haar behandeling en [naam ANW-arts] aangeeft dat de arts [naam arts] niet in opleiding was tot Forensisch arts, in tegenstelling tot zijn ondertekening, is het Schouwverslag onvolledig en bevat een evidente fout. De fout betreft (...) de lichaamstemperatuur. (...) De omgevingstemperatuur is ten onrechte niet vermeld, een 2e fout. Dat brengt mij op de 3e daaruit volgende evidente fout die het document bevat: vermeld staat onder "Schatting hoelang dood" 3 uur. Dat kan niet juist zijn gegeven de lichaamstemperatuur. Aan de hand van daarbij gehanteerde standaard, Henssge's Nomogram, de aanname van een omgevingstemperatuur van 20°C, een lichaamsgewicht van 100 kg (in het rapport staat 100 kg, terwijl de werkelijke waarde bekend kon zijn), stel ik vast dat gerekend vanaf het meetmoment, 11.30 uur, [F.] 16 uur +/– 2,8 uur is overleden. Anders gezegd: op zijn kortst plm. 13 uur en maximaal pl. 19 uur. Dat betekent dat [F.] de avond voordat zij gevonden werd om 07.00 uur in de ochtend, op 23 maart uiterlijk om 22.30 uur is overleden. (...) "*

3.7 Appellanten hebben in september 2024 schriftelijk aangifte gedaan tegen de arts wegens onder meer valsheid in geschrifte. In de brief is het volgende vermeld: "G. *heeft het schouwverslag ondertekend als zijnde in opleiding tot forensisch arts. G. was en is niet in opleiding tot forensisch arts. Na een korte zoekslag in het BIG-register wordt duidelijk dat G. "slechts" een basisarts is (opleiding geneeskunde afgerond). Om deze reden wordt aangifte gedaan tegen G. De aangifte richt zich ook op de inhoud van het schouwverslag, in het bijzonder het tijdstip van overlijden. Ook de gegevens omtrent het tijdstip van overlijden zijn onjuist en (mogelijk) valselijk opgemaakt met het oogmerk om het als echt te gebruiken.*"

3.8 In december 2024 is tegen de arts een strafrechtelijk onderzoek gestart.

3.9 In een e-mail van een medewerker van de Registratiecommissie Geneeskundige Specialisten (RGS) van de Artsenfederatie KNMG aan de arts van 12 februari 2025 is het volgende vermeld: *"Op uw verzoek kan ik hierbij bevestigen dat u van 1-3-2020 – 27-06-2023 in het opleidingsregis-*

ter stond voor het profiel forensische geneeskunde."

3.10 Dezelfde medewerker heeft een dag later, op 13 februari 2025, per e-mail aan de arts geschreven:
"Op uw verzoek kan ik na intern overleg hierbij bevestigen dat u van 1-3-2020 tot 27-06-2023 in het opleidingsregister stond ingeschreven voor het profiel forensische geneeskunde, maar dat u niet gedurende deze hele periode in opleiding bent geweest. U heeft uw opleiding onderbroken van 16 maart 2020 tot 11 mei 2020 en vanaf 1 april 2021 tot 1 september 2022 en daarnaast heeft u vanaf 25 november 2022 feitelijk geen opleiding meer gevolgd."

4. Beoordeling van het beroep

Waar gaat het in beroep over

4.1 Het klaagschrift, zoals dat op 16 januari 2025 is ingediend bij het Regionaal Tuchtcollege, bevat twee klachtonderdelen. Met het eerste klachtonderdeel ("Klachtonderdeel 1: handelen onder onjuiste titel"), wordt de arts verweten dat hij het schouwverslag heeft ondertekend als forensisch arts in opleiding, terwijl hij niet in opleiding was. De arts heeft de schouw verricht, zonder dat hij daarvoor opgeleid was en zonder dat hij daartoe gerechtigd was, aldus het klaagschrift. Met het tweede klachtonderdeel wordt de arts verweten dat het schouwverslag onverklaarbare onzorgvuldigheden bevat.

4.2 De arts heeft bij het Regionaal Tuchtcollege weersproken dat hij ten tijde van de schouw van F. (op 24 maart 2022) niet in opleiding tot forensisch arts was en heeft daar ter onderbouwing de onder 3.9 vermelde e-mail van een medewerker van de Registratiecommissie Geneeskundige Specialisten van de Artsenfederatie KNMG van 12 februari 2025 overgelegd, waarin is aangegeven dat hij destijds in het opleidingsregister stond ingeschreven voor het profiel forensische geneeskunde. Op basis van deze informatie heeft de vader van F. tijdens de zitting bij het Regionaal Tuchtcollege verzocht om het eerste klachtonderdeel te wijzigen, in die zin dat de arts wordt verweten dat hij de schouw zonder supervisie heeft verricht. De arts is tijdens de zitting met deze wijziging akkoord gegaan en het Regionaal Tuchtcollege heeft vervolgens ingestemd met de gewijzigde klachtomschrijving. Het tweede klachtonderdeel is ongewijzigd gebleven.

4.3 Het Regionaal Tuchtcollege heeft het gewijzigde eerste klachtonderdeel (klachtonderdeel a) gegrond verklaard. De klacht is voor het overige ongegrond verklaard. Het Regionaal Tuchtcollege zag op basis van de verklaring van de arts aanleiding om af te zien van het opleggen van een maatregel.

4.4 De arts is het niet eens met de gegrondverklaring van het eerste klachtonderdeel. Hij verzoekt het Centraal Tuchtcollege de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege op dit punt te vernietigen en dit klachtonderdeel alsnog ongegrond te verklaren.

4.5 Appellanten zijn het evenmin eens met de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege. Zij stellen dat zij – naar achteraf is gebleken – op basis van misleidende informatie van de arts over zijn opleiding tot forensisch arts tot wijziging van klachtonderdeel a hebben besloten. Zij verzoeken het Centraal Tuchtcollege om klachtonderdeel a opnieuw te beoordelen en gegrond te verklaren, maar dan uitgaande van de oorspronkelijke formulering van dit klachtonderdeel en niet van de tijdens de zitting bij het Regionaal Tuchtcollege gewijzigde formulering. Daarnaast verzoeken zij klachtonderdeel b alsnog gegrond te verklaren. De arts is van mening dat appellanten met hun verzoek betreffende klachtonderdeel a in beroep een nieuwe klacht naar voren brengen. Hij verzoekt het Centraal Tuchtcollege om appellanten in zoverre in beroep niet-ontvankelijk te verklaren.

Toetsingskader

4.6 Het Centraal Tuchtcollege heeft oog voor het verdriet dat de naasten van F. van haar overlijden hebben. Duidelijk is dat dit een grote impact heeft en zal hebben op hun leven. Dat neemt niet weg dat op een zakelijke manier moet worden beoordeeld of de arts de zorg heeft verleend die van hem verwacht mocht worden. De norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende arts. Bij de beoordeling wordt rekening gehouden met de voor de zorgverlener geldende beroepsnormen en andere professionele standaarden.

Inhoudelijke beoordeling

Hoedanigheid arts

4.7 Het Centraal Tuchtcollege zal als eerste de vraag moeten beantwoorden of de arts ten tijde van de schouw wel of niet in opleiding tot forensisch arts was.

4.8 Tijdens de mondelinge behandeling bij het Regionaal Tuchtcollege heeft de arts naar voren gebracht dat hij indertijd in opleiding was. Uit de door de arts overgelegde pleitaantekeningen blijkt dat hij toen het volgende heeft gezegd: "De schouw is door mij verricht als forensisch arts in opleiding, onder directe supervisie van een geregistreerd forensisch arts. (…) Mijn rol was

opleidingsgebonden en vond volledig plaats binnen het formele opleidingsprogramma". Bij het Centraal Tuchtcollege heeft hij herhaald dat hij zich terecht als forensisch arts in opleiding heeft gepresenteerd en dat hij vanuit die rol de lijkschouw heeft verricht. Volgens de arts blijkt ook uit de in 3.9 vermelde e-mail dat hij ten tijde van de schouw forensisch arts in opleiding was. Dat hij op dat moment geen opleiding volgde en geen opleidingsplek had, is volgens hem niet relevant omdat hij wel in het register Geneeskundige Specialisten stond ingeschreven.

4.9 Het Centraal Tuchtcollege kijkt hier anders naar en komt tot het oordeel dat vaststaat dat de arts op 24 maart 2022 niet in opleiding was en dat hij wist dat hij zich ten onrechte voordeed als forensisch arts in opleiding. Het college baseert dit oordeel op informatie uit het strafdossier dat de arts zelf in deze procedure heeft overgelegd. Het college licht dit oordeel in het onderstaande toe.

4.10 Uit een brief van de Netherlands School of Public and Occupational Health (NSPOH) van 27 maart 2026 aan de recherche blijkt dat de arts in 2020 is gestart met de profielopleiding forensische geneeskunde, destijds onderdeel van de opleiding tot arts Maatschappij en Gezondheid. De duur van die profielopleiding was twee jaar. De arts heeft deze opleiding gevolgd bij de NSPOH. De NSPOH heeft de opleiding van de arts op 26 maart 2021 beëindigd wegens niet-opleidbaarheid. De arts heeft daartegen bezwaar gemaakt bij de Geschillencommissie van de KNMG. Het instellen van bezwaar heeft geen schorsende werking. Deze geschillencommissie heeft een bindend advies gegeven, op grond waarvan de arts de laatste vier maanden van zijn eerste opleidingsjaar mocht voltooien met een geïntensiveerd begeleidingstraject. Uiteindelijk heeft de arts de opleiding in september 2022 formeel hervat. Op 24 december 2022 heeft de NSPOH de opleiding van de arts opnieuw beëindigd wegens niet-opleidbaarheid. De arts heeft hiertegen wederom bezwaar aangetekend bij de Geschillencommissie van de KNMG. Die heeft het bezwaar afgewezen, de opleiding mocht worden beëindigd. Die beslissing is door de rechtbank (vonnis van 27 maart 2024) en door het gerechtshof (arrest van 21 oktober 2025) in stand gelaten.

4.11 Uit de verklaring van de NSPOH blijkt duidelijk dat de arts in de periode van 26 maart 2021 tot september 2022 niet in opleiding was. Dat laatste volgde trouwens ook al uit de e-mail van 13 februari 2025 aan de arts (zie 3.10). De arts heeft hier tegenover het college in beroep over verklaard dat de onderbreking van de opleiding na de beslissing van de geschillencommissie zolang heeft geduurd omdat het voor hem heel lastig was om een nieuwe opleidingsplek te vinden. Alleen al hieruit blijkt dat de arts zich ervan bewust was dat hij ten tijde van de schouw geen forensisch arts in opleiding was.

Klachtomschrijving

4.12 Het uitgangspunt is dat de klachten zoals die in eerste aanleg zijn beoordeeld de basis vormen voor de beoordeling in beroep. Een wijziging en/of uitbreiding van de klachtomschrijving is in beginsel niet toegestaan.

4.13 In deze zaak heeft de klager op basis van informatie van de arts tijdens de mondelinge behandeling van de klacht bij het Regionaal Tuchtcollege gevraagd om de klachtomschrijving aan te passen. Het Regionaal Tuchtcollege heeft met deze aanpassing ingestemd. Zowel klager als het Regionaal Tuchtcollege gingen ervanuit dat de informatie die de arts verstrekte correct was en dat zij op die informatie konden vertrouwen.

4.14 Het Centraal Tuchtcollege stelt vast dat de arts tijdens de behandeling op zitting bij het Regionaal Tuchtcollege geen openheid van zaken heeft gegeven en uitsluitend de informatie heeft verstrekt die zijn visie dat hij wel in opleiding was ondersteunde. Zo heeft hij wel de e-mail van 12 februari 2025 overgelegd maar niet die van de dag daarna. Die e-mail had hij toen al wel en uit de later door hem overgelegde e-mails volgt dat beide e-mails in zijn mailbox aan elkaar gekoppeld waren, zodat het niet aannemelijk is dat hij e-mail van 13 februari 2025 over het hoofd heeft gezien toen hij die van 12 februari 2025 (wel) aan het Regionaal Tuchtcollege verstuurde ter onderbouwing van zijn stelling dat hij op 24 maart 2022 wel degelijk nog in opleiding was. Hiermee heeft hij zowel klager als het Regionaal Tuchtcollege misleid.

4.15 Voor het Centraal Tuchtcollege staat op basis van de gang van zaken zoals omschreven in het proces-verbaal van de behandeling in eerste aanleg vast dat klager en het Regionaal Tuchtcollege de klachtomschrijving niet hadden aangepast als de arts hen correct had voorgelicht. Het Centraal Tuchtcollege ziet hierin aanleiding om het verzoek van appellanten om in beroep uit te gaan van de oorspronkelijke klachtomschrijving toe te wijzen. Bij dit oordeel weegt het Centraal Tuchtcollege mee dat de beide formuleringen van klachtonderdeel a in de kern over hetzelfde gaan, namelijk over de vraag of de arts bevoegd was om de schouw van F. te verrichten op de wijze zoals hij dat heeft gedaan. De arts heeft zich bovendien in twee instanties kunnen verdedigen tegen de oorspronkelijke formulering van het klachtonderdeel.

Klachtonderdeel a

4.16 Voor de beoordeling van klachtonderdeel a is het uitgangspunt dat uit artikel 5 van de Wet op de

Lijkbezorging volgt dat uitsluitend artsen die als forensisch arts zijn ingeschreven in een daartoe gehouden register, worden benoemd als gemeentelijke lijkschouwer. Een daartoe gehouden register is het door de KNMG gevoerde RGS-register voor forensisch artsen en het opleidingsregister van de RGS voor forensisch artsen in opleiding.

4.17 Een forensisch arts in opleiding mag in principe alle onderzoeken verrichten die een forensisch arts ook mag doen, te weten lijkschouw, forensisch medisch onderzoek en arrestantenzorg. Een forensisch arts in opleiding werkt altijd onder supervisie. De mate van supervisie is afhankelijk van het niveau waarop zijn/haar EPA's (Entrustable Professional Activity) zijn afgetekend door de praktijkopleider. EPA's maken duidelijk in welke professionele activiteiten een arts in opleiding tot forensisch arts bekwaam moet worden en welke kennis, vaardigheden en attitude daarvoor nodig zijn. EPA's beslaan dan ook de kernactiviteiten in het dagelijkse werk van de forensisch arts. De forensische geneeskunde kent diverse EPA's, maar relevant voor deze vraagstelling zijn de EPA's rondom de lijkschouw. De opleiding kent voor de activiteit lijkschouw vier verschillende (opbouwend in complexiteit) EPA'S, te weten:
- EPA Lijkschouw uitvoeren bij euthanasie/hulp bij zelfdoding;
- EPA Lijkschouw uitvoeren zonder forensische opsporing;
- EPA Lijkschouw algemeen uitvoeren;
- EPA Lijkschouw uitvoeren bij complexe zaken (overlijden in detentie valt onder deze EPA)

EPA's kunnen op vijf bekwaamheidsniveaus worden afgegeven. De niveaus bepalen de mate van supervisie die nog nodig is, c.q. de mate van zelfstandigheid van de forensisch arts in opleiding. Bekwaamheidsniveaus:
1: de aios observeert (de opleider voert uit);
2: de aios werkt onder directe, proactieve supervisie (de opleider is aanwezig);
3: de aios werkt onder indirecte, reactieve supervisie (de opleider is snel oproepbaar);
4: de aios werkt geheel zelfstandig (de opleider is achteraf beschikbaar);
5: de aios kan zelf supervisie geven aan lerenden (de aios is verantwoordelijk voor hun handelen)

4.18 Het Regionaal Tuchtcollege heeft op basis van de informatie van de arts geconcludeerd dat de arts de lijkschouwing onder supervisie had mogen uitvoeren omdat hij in opleiding was tot forensisch arts. Dat blijkt onjuist te zijn. Ook als de arts wel in opleiding geweest zou zijn, was hij overigens niet bevoegd geweest om de lijkschouw te verrichten. De arts beschikt niet over de noodzakelijke door de praktijkopleider afgetekende EPA's (bekwaamheidsverklaring) op het vereiste bekwaamheidsniveau. Deze afgetekende EPA's zijn wel vereist om de schouw te kunnen uitvoeren. De arts heeft betoogd dat hij voldoende bekwaam is om te schouwen en dat hij vanuit zijn praktijkervaring functioneert op bekwaamheidsniveau 4 of 5, maar hij heeft ook erkend dat hij alleen op de EPA Lijkschouw uitvoeren bij euthanasie/hulp bij zelfdoding een bekwaamheidsverklaring heeft behaald op niveau 3 (zelfstandig, maar onder supervisie). Voor de andere drie hier relevante EPA's geldt dat deze niet zijn aangevraagd of toegekend, zodat hier bekwaamheidsniveau 1 op hem van toepassing was. Voor het college betekent dit dat hij, als hij wel in opleiding geweest zou zijn de lijkschouw niet op deze manier had mogen uitvoeren. Nu hij niet in opleiding was en er gelet op de context van detentie en de leeftijd van de overledene sprake was van een complexe lijkschouwing, geldt dit nog sterker. Dit betekent dat klachtonderdeel a gegrond is.

Klachtonderdeel b

4.19 Appellanten verwijten de arts met klachtonderdeel b dat het schouwverslag onverklaarbare onzorgvuldigheden bevat. Zij verwijzen hiervoor naar het rapport van de deskundige waarin deze schrijft dat de lichaamstemperatuur foutief is vermeld, dat de omgevingstemperatuur ten onrechte in het verslag ontbreekt en dat het geschatte tijdstip van overlijden ('schatting hoelang dood'), te weten drie uren, niet juist kan zijn. Volgens de berekening van de deskundige moet F. op zijn kortst dertien uur eerder zijn overleden. De deskundige gaat daarmee uit van een andere sterfdatum dan die door de arts in het schouwrapport is genoteerd.

4.20 Het Centraal Tuchtcollege gaat er net als het Regionaal Tuchtcollege van uit dat de door de arts in het schouwverslag vermelde lichaamstemperatuur, 318,0C, een kennelijke verschrijving is. Een kennelijke verschrijving is tuchtrechtelijk niet verwijtbaar. Wat wel verwijtbaar is, is dat de arts wisselend heeft verklaard over de wijze waarop hij de lichaamstemperatuur heeft gemeten. Bij het mondeling vooronderzoek heeft hij gesteld dat hij deze rectaal heeft gemeten en bij het Centraal Tuchtcollege heeft hij verteld dat hij een oorthermometer had gebruikt omdat de collega-arts die in zijn tas had en dat de enige thermometer was die beschikbaar was. De vragen over deze ongebruikelijke handelwijze en zijn wisselende verklaringen over de gebruikte thermometer, heeft de arts niet kunnen beantwoorden. De arts heeft tevens niet kunnen verklaren hoe het mogelijk is dat in het Proces-Verbaal (PV) van de Forensisch Opsporing, die samen met de arts het overlijdensonderzoek verrichtte, vermeld staat dat de gemeten lichaamstemperatuur van 31.8 C rectaal gemeten is om 11:30. In ditzelfde PV stond tevens de omgevingstemperatuur op de plaats van de lijkschouw vermeld.

4.21 Anders dan het Regionaal Tuchtcollege acht het Centraal Tuchtcollege het ook tuchtrechtelijk verwijtbaar dat de arts de omgevingstemperatuur niet heeft gemeten. In de checklist "onderzoek en vastlegging lijkschouw" staat in zowel de verkorte versie als in de uitgebreide versie het meten van de omgevingstemperatuur als standaard vermeld. Ook wanneer de arts inschat dat de omgevingstemperatuur door omstandigheden minder betrouwbaar is als hulpmiddel om het tijdstip van overlijden te bepalen, dient de temperatuur gemeten en genoteerd te worden. Zo nodig wordt de temperatuur gemeten op de plaats van overlijden en de plaats van schouw; het alleen meten van de lichaamstemperatuur maakt het onmogelijk om tijdens de schouw of op een later moment het geschatte postmortale interval (PMI) te berekenen. Omstandigheden die het PMI hebben kunnen beïnvloeden, kunnen dan als opmerking worden toegevoegd.

4.22 Wat betreft het verwijt dat de arts een onjuiste schatting van het tijdstip van overlijden in zijn verslag heeft opgenomen, gaan appellanten uit van het deskundigenoordeel dat zij hebben ingebracht. Het Centraal Tuchtcollege heeft er begrip voor dat het voor de familie moeilijk is dat het tijdstip van overlijden niet is komen vast te staan, zeker omdat de deskundige uitgaat van een tijdstip van overlijden dat tot een andere sterfdatum van F. leidt.

4.23 Het Centraal Tuchtcollege stelt vast dat de wijze waarop de arts tot een schatting van het tijdstip van overlijden is gekomen onzorgvuldig is geweest. Een schouwarts moet alle relevante gegevens verzamelen en noteren, waaronder ook de omgevingstemperatuur. Dit is hier niet gebeurd en de arts heeft niet goed onderbouwd hoe hij tot zijn schatting van het tijdstip is gekomen. Dat er een (korte) poging is gedaan om F. te reanimeren, is anders dan de arts betoogt, ook niet doorslaggevend voor de bepaling van het tijdstip van overlijden.

4.24 Voor het Centraal Tuchtcollege is verder onduidelijk gebleven op basis van welke informatie is vastgesteld dat F. laat in de avond voor haar overlijden nog gecontroleerd is in haar cel. Dat de arts dat tijdens of kort na de schouw heeft vastgesteld en heeft meegewogen in zijn beoordeling van het tijdstip van overlijden, heeft hij niet gesteld, en al helemaal niet aannemelijk gemaakt. Het volgt in elk geval niet uit het door hem opgestelde verslag, zodat die vaststelling – wat daar ook van zij – niet betekent dat de inschatting van de arts over het tijdstip van overlijden wel op een zorgvuldige wijze is tot stand gekomen.

4.25 Het Centraal Tuchtcollege kan de conclusie van de arts dat F. in de ochtend van 24 maart 2022, en niet de avond of nacht ervoor, is overleden niet bevestigen. Voor het Centraal Tuchtcollege is, juist vanwege de hiervoor vermelde onzorgvuldigheden, te weinig informatie beschikbaar om hier een uitspraak over te doen. Voor de beoordeling van de klacht is ook niet nodig dat het Centraal Tuchtcollege vaststelt dat F. op een ander (eerder) tijdstip is overleden dan door de arts in het rapport van de lijkschouwing is vermeld. Het Centraal Tuchtcollege is van oordeel dat de arts het schouwverslag weliswaar op een aantal punten correct heeft ingevuld, maar dat er ook sprake is van onzorgvuldigheden en onduidelijkheden die hem tuchtrechtelijk zijn aan te rekenen. Het Centraal Tuchtcollege verwijst hiervoor naar wat in de voorgaande punten is opgemerkt over de (oor)thermometer en het niet meten van de omgevingstemperatuur. Daarbij komt het feit dat hij wisselend heeft verklaard. Dit alles heeft het berekenen van het tijdstip van overlijden bemoeilijkt.

4.26 Het Centraal Tuchtcollege acht het tweede klachtonderdeel daarom ook gegrond.

maatregel

4.27 De conclusie is dat het Centraal Tuchtcollege de beide klachtonderdelen gegrond verklaart.
Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan de arts geen maatregel opgelegd. Bij dit oordeel ging het Regionaal Tuchtcollege ervan uit dat de arts ten tijde van de schouw in opleiding was tot forensisch arts en onder supervisie de lijkschouwing mocht doen. In de uitspraak staat verder dat het college ervan overtuigd was dat de arts zich onvoldoende had gerealiseerd dat hij de rol van supervisor niet expliciet met de ANW-arts had besproken. Verder heeft het Regionaal Tuchtcollege, anders dan het Centraal Tuchtcollege, het tweede klachtonderdeel ongegrond verklaard.
In de periode tussen de uitspraak van het Regionaal Tuchtcollege en de mondelinge behandeling in beroep is er veel meer duidelijk geworden over het gehele feitencomplex, de bevoegd- en bekwaamheid van de arts en het oordeel in eerste aanleg en beroep over een andere klacht.
Dit alles maakt dat het Centraal Tuchtcollege unaniem van oordeel is dat een zware maatregel passend en noodzakelijk is.

4.28 Tijdens de behandeling in beroep is gebleken dat de arts nog steeds ontkent dat hij ten tijde van de schouw niet in opleiding was en dat hij nooit over de vereiste EPA heeft beschikt om een schouw te kunnen verrichten binnen een PI, ook niet onder directe/fysieke supervisie. Desgevraagd heeft de arts tijdens de zitting in beroep opnieuw verklaard dat hij veelvuldig lijkschouwingen heeft verricht en zelf meent dat hij op het niveau van EPA 4 of 5 functioneert, ondanks dat hij niet over de vereiste bekwaamheidsverklaringen beschikt.
De arts kon de lijkschouwing alleen doen omdat hij toen hij hiervoor benaderd werd in lijn met zijn houding tijdens de zitting verzwegen heeft dat hij niet (meer) in opleiding was.
Het Centraal Tuchtcollege rekent de arts zwaar aan hij zich willens en wetens heeft voorgedaan

als forensisch arts in opleiding terwijl vaststaat dat hij ten tijde van de schouw niet in opleiding was.
Het Centraal Tuchtcollege weegt hierbij mee dat juist van een arts die werkzaam is in een forensische setting verwacht mag worden dat hij begrijpt dat hij werkt in een juridische setting waarin het essentieel is dat een schouw wordt uitgevoerd door iemand die hiervoor juridisch bevoegd is. Dit geldt temeer wanneer de arts als onafhankelijke deskundige optreedt in een overlijdensonderzoek waarbij een persoon is toevertrouwd aan de staat. Na een dergelijk overlijden volgt bijna altijd een gerechtelijke sectie en een onderzoek door justitie of rijksrecherche. Onbevoegd schouwen heeft dus naast een medische ook een juridische consequentie en van een arts mag verwacht worden dat hij dit extra zwaar laten wegen.

4.29 Voor het handhaven van de kwaliteit van de gezondheidszorg en het vertrouwen van patiënten in de zorg is het van groot belang dat zorgverleners zich in de uitoefening van hun beroep beperken tot het verrichten van handelingen waarvoor ze bevoegd en bekwaam zijn en dat zij zich hier, ook tegenover collega-zorgverleners en werkgevers/opdrachtgevers open en eerlijk over uitlaten. Het Centraal Tuchtcollege acht het uitermate zorgelijk dat de arts dit ook nu nog niet lijkt in te zien en volhoudt dat zijn ervaring en bekwaamheid maakt dat hij de schouw mocht verrichten. Bovendien heeft hij, zoals hiervoor is uiteengezet, het Regionaal Tuchtcollege en klagers op het verkeerde been gezet door welbewust incomplete en daardoor onjuiste informatie te verschaffen over de vraag of hij ten tijde van de schouw in opleiding was.

4.30 Bij de vraag welke maatregel passend is, heeft het Centraal Tuchtcollege ook gekeken naar de eerder gegrond verklaarde tuchtklachten tegen de arts, waarbij met name de uitspraak van het Regionaal Tuchtcollege te Amsterdam van 27 juni 2025 in zaak A2024/7671 (waartegen het Centraal Tuchtcollege het beroep heeft verworpen op 29 april 2026 (C2025/2891, ECLI:NL:TGZCTG:2026:89) van belang is. In deze uitspraak heeft het Regionaal Tuchtcollege overwogen dat de arts noch blijkens het onderzoek door de IGJ, noch ter zitting in staat is gebleken tot enige reflectie op zijn handelwijze. Ook tijdens de zitting heeft de arts, hoewel hij hierover uitvoerig is bevraagd door het college, geen inzicht getoond in zijn onjuiste handelen, maar gefocust op zijn perceptie dat hij een goede medisch hulpverlener is die niets fout heeft gedaan. Deze observaties van het Regionaal Tuchtcollege komen volledig overeen met de bevindingen van het Centraal Tuchtcollege tijdens de behandeling op zitting in beroep. Net als het Regionaal Tuchtcollege in juni 2025 maakt het Centraal Tuchtcollege zich ernstige zorgen om de veiligheid van de aan de arts toevertrouwde patiënten, ook omdat de arts met name werkzaam is (geweest) in settings met kwetsbare patiënten tijdens nacht- en weekenddiensten. De opleiding van de arts tot forensisch arts is indertijd beëindigd wegens “niet-opleidbaarheid”. Weliswaar is het bezwaar van de arts tegen die beslissing gegrond verklaard, maar na hervatting van de opleiding in september 2022 is de opleiding vervolgens eind 2022 opnieuw beëindigd zodat de arts uitsluitend nog als basisarts kan werken. Het Regionaal Tuchtcollege heeft in 2025 aan de arts een voorwaardelijke schorsing van zes maanden opgelegd met daarbij een aantal bijzondere voorwaarden. De arts heeft desgevraagd verklaard dat hij de voorwaarden nakomt en contact heeft met een supervisor. Het college heeft hier geen stukken van ontvangen en voor het college is onduidelijk gebleven of de arts daadwerkelijk stappen heeft gezet om de opgelegde voorwaarden na te komen.

4.31 Dit alles maakt dat het Centraal Tuchtcollege unaniem van oordeel is dat de arts het college er niet van heeft kunnen overtuigen dat hij in de toekomst anders zal handelen en zich wel toetsbaar en begeleidbaar zal opstellen zodat de kans op herhaling groot is. Het Centraal Tuchtcollege acht het om die reden onverantwoord als de arts opnieuw aan de slag zou gaan als (basis)arts en/of elders opnieuw een opleidingsplek zou vinden. Het college is van oordeel dat de ernst van de verweten gedragingen in combinatie met het gebrek aan zelfinzicht en zelfreflectie van de arts zo ernstig zijn dat toekomstige patiënten en andere betrokkenen hiertegen moeten worden beschermd. Dit leidt tot het unanieme oordeel dat doorhaling van de arts in het BIG-register de enige passende maatregel is.

Conclusie

4.32 De eindconclusie is dat de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege zal worden vernietigd, voor zover daarbij de klacht ongegrond is verklaard en is bepaald dat geen maatregel wordt opgelegd. Klachtonderdeel b wordt alsnog gegrond verklaard en aan de arts wordt de maatregel van doorhaling van de inschrijving in het BIG-register opgelegd. Het beroep van de arts zal worden verworpen.

Publicatie

4.33 Deze beslissing zal op de voet van artikel 71 van de Wet BIG in het algemeen belang worden gepubliceerd. Dit algemeen belang is erin gelegen dat andere zorgverleners kunnen leren van deze zaak.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

in de zaak met nummer C2026/3168:
verwerpt het beroep van de arts;

in de zaak met nummer C2026/3185:
vernietigt de beslissing waarvan beroep, voor zover daarbij de klacht ongegrond is verklaard en is bepaald dat geen maatregel wordt opgelegd;

en doet voor dat deel opnieuw recht:

verklaart de klacht geheel gegrond;

legt de arts de maatregel van doorhaling van de inschrijving in het BIG-register op;

bepaalt dat deze beslissing op de voet van artikel 71 Wet BIG zal worden bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant, en zal worden aangeboden aan het Tijdschrift voor Gezondheidsrecht, Gezondheidszorg Jurisprudentie en Medisch Contact met het verzoek tot plaatsing.

gelast dat VWS-Financieel Dienstencentrum aan de erven van C. het betaalde griffierecht ten bedrage van € 50,00 (zegge: vijftig euro) voor de behandeling van het beroep vergoedt, nadat de erven van C. binnen twee weken na de uitspraak schriftelijk het bankrekeningnummer en de tenaamstelling van de bankrekening waarop dit bedrag kan worden gestort aan het Centraal Tuchtcollege hebben laten weten.

Deze beslissing is genomen door Z.J. Oosting, voorzitter, T. Dompeling en H. de Hek, leden-juristen, en J. van Krimpen en K.E. van den Hondel, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door E.D. Boer, secretaris.

Uitgesproken ter openbare terechtzitting van 28 oktober 2026.

Voorzitter

Secretaris